

A szemérmes bicikli tolvaj, aki a nők miatt csak zárt tárgyaláson hajlandó vallomást tenni

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi törvényszék Ungváry-tanácsa pénteken tárgyalta Góltty Lajos budapesti kifutó és társai lopási bűnügyét. Góltty kerékpárlopásokban specializálta magát. Elfogatásakor öt kerékpárlopást ismert be és elmondotta, hogy a lopott gépeket vagy személyesen vitte fel Budapestre, vagy vasúton küldte el pesti orgazdjának, aki azután a gépeket értékesítette. A szegedi lopások elkövetésében segítőtársa volt Bálint Sándor és Zemanek János, aki az elszállításnál segédkezett.

A pénteki főtárgyaláson, mielőtt részletes vallomást tett volna Góltty, arra kérte a bíróságot, hogy zárja ki a tárgyalásról a nyilvánosságot, mert feszélyezi őt vallomásának megtételében az a tudat, hogy olyan nők is vannak a teremben, akiket látásból ismer.

Az elnök megmagyarázta, hogy csak az esetben lehet szó a nyilvánosság kizárásáról, ha azt a közrend, vagy a közérkölciség szempontjai megkívánják. Megkérdezte az elnök, hogy van-e valami ilyenről szó? Góltty kijelentette, hogy nincs, de mostani letartóztatásával kapcsolatban akarna valamit mondani, amit nem szeretne a nyilvánosság előtt előadni.

A bíróság nem rendelte el a zárt tárgyalást. Az iratokból kiderült, hogy a szemérmes Góltty már többször volt lopás miatt büntetve, jelenleg is egy esztendei börtönbüntetését tölti a budapesti fogházban. A kerékpárlopások közül mindössze hármat ismert be: a Balogh István, Al-

mási Sándor és Kulcsár János sérelmére elkövetetteket. Tagadta, hogy üzletszerűen foglalkozott volna lopások elkövetésével, erre nem is volt szüksége, mert kerékpárok javításával szépen keresett és volt megtakarított pénze is.

— Hát ha nem volt rászorulva, akkor miért lopott? — kérdezte az elnök.

Góltty erre titokzatos arccal elmesélte, hogy egy nagyszabású betörőbandába keveredett bele régebben és amikor a banda „lebukott”, őt arra kényszerítették, hogy lopás útján szerezzen a banda fogva levő tagjai számára pénzt ügyvédi költségre.

Bálint Sándor eleinte tagadott, később, a nyomozati vallomása felolvasása után elismerte, hogy Góltty rábeszélésre hagyta ott laboránsi állását, mert Góltty azt ígérte, hogy lopásokból sokkal könnyebben fognak tudni megélni. Elmondotta, hogy mindég ott volt, amikor Góltty a lopásokat elkövette, de ő csak filléreket kapott, inkább csak élelmet és cigarettát a segítség fejében. Két ízben segített Budapestre vinni a lopott gépet, olyanformán, hogy ő ült a lopott gépen, Góltty pedig egy segédmotoros kerékpáron követte.

A törvényszék Gólttyot két évtizedre és két hónapi fegyházra, Bálintot négy hónapi fegyházra, Zemaneket pedig három hónapi fegyházra ítélte. Az ítélet nem jogerős, Góltty kijelentette, hogy az ítélet túl sok és az ellen fellebbezést jelent be. Fellebbezett dr. Richter Béla ügyész is súlyosbítás végett.

Ha gyermekeliformaruháira jó, olcsó és szép paszományt akar lenni, úgy forduljon bizalommal **FRANKEL TERI** paszomány üzletébe. Kelemen utca 12. Ciceumi bluzok 61 m z és 1 vállalom.

lelkesen beszélni kezd az egyesület multjáról, az 1895-beli alakulásáról, a fénykorszakról, amikor Stelzel Frigyes volt az elnök, a tagok száma már az alakuláskor ötszáznál is több volt.

— Bizony — mondja — nem úgy, mint most, amikor a havi tagdíj mindössze egy pengő és ezért annyi mindent nyújtunk és mégis csak 300 tagunk van... De nem is csoda, hiszen a *tisztviselők helyzete*... Hiszen tetszik tudni!... Node reméljük, hogy jelenlegi elnökünk, Tóth Béla polgármesterhelyettes ur agilitása ismét visszavarázsolja közénk az *ezres taglétszám* fénykorát!

Bucsuzkodunk a kedves, valóban otthonias, szép Otthontól. Az előszobában egy fekete hirdetőtáblán akad meg szemünk: »17-én este félnyolc órai kezdettel *bicskás vacsora*!« — olvassuk.

Poós főtitkár mosolyogva világosít fel: »Igen, ez a mi találmányunk! Mindnyájan *hideg vacsorát* hozunk magunkkal, vagy veszünk itt a büfében és ebből áll a *bicskás vacsora*, amely inkább csak ürügy arra, hogy éjfélig együttmaradhassunk...«

Kerékpárosok!

Elsőrendű kerékpárokat engedményes árban részletre adom. Gumikat és alkatrészeket most filléres árban kaphat **Szántó Sándor**nál, Szeged, (Kiss D. palota) Kiss u. 2.

AI OLVASÓ rovat
A beteg gyermek

Tekintetes Szerkesztőség! Folyó hó 5-én az OTI börgyógyásza megvizsgálta igen lelkiismeretesen ujszülött gyermekemet és beutalta a klinikára, mert a gyermekem valamilyen fertőzés következtében nagymérvű bőrhámlást kapott. Dr. Kolb szakorvos ur mondotta, hogy az ilyen néhány napos csecsemőnél a dolog súlyos és ezért a klinikára kell utalni. Meg is írta a beutalást, de mert már este volt, csak másnap lehetett a főorvos hivatalát ajáratni, ami rendben meg is történt. Ezután fel kellett vinni a beutalást jogosítás végett a kórházügyekhez, ahol azonban *visszaadták a beutalást* azzal, hogy *az anya beteglapjára nem lehet a gyermeket beutalni, hiába tag az anya is*. A feleségem hiába rimázkodott, hogy a *betegség* súlyos, ő meg még gyenge, ne kelljen tovább is mászkálnia, inkább bemegy a gyermekkel együtt a klinikára, mindez nem ért semmit, *nem adtak beutalást*. A feleségem kénytelen volt elvánszorogni a klinikára és az ingyenes rendelésen bemutatni a gyermeket. Ott azután a kicsit gyógykezelés alá vették. Ezt azonban *meg kell fizetnem*, mert mint OTI-tag gyógyügyben nem kapok szegénységi bizonyítványt. De miből fizessék? Ezért vagyunk mindketten OTI-tagok évtizedek óta és ezért fizetjük a járulékot, hogyha szükség van rá, privátilag gyógytassuk magunkat?

Tisztelettel: (Aldírád.)

Az ügyben érdeklődtünk az OTI-nál, ahol a közvetkezőket mondták:

— A helyzet az, hogy a *segélyezés az apa jogán történik* a törvény értelmében, még akkor is, ha az anya is — mint jelen esetben — tagunk. Ezt magyaráztuk az anyának és azt is megmondtuk, hogyha nem akar újabb munkaadói igazolvány után járkalni, felvetheti a gyermekét a klinikára azonnal, anélkül is, amint az szokásban van sürgős esetben. A klinika ilyenkor nyolc napon belül értesít minket a felvételtől és minket vállaljuk ilyen esetekben a gyógykezelési költségeket. Ha az anya így járt el, tanácsunk szerint, akkor nem kell fizetni a klinikai gyógykezelésért semmit sem, mert azt mi viseljük.

Olcsó - Jó KORDA-RUHA

Divatos
Elsőrangú uriszabóság
Divatkülönlegességek
Széchenyi-tér.

Divat- és sportöltönyök
Bőrkabátok — Felöltők
Gumiköpeny — Nadrág
Intézeti ruhák — Sapkák
Ing — Kalap — Nyakkendő

Szegedi tisztviselők élete az új „Otthon“-ban

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Tisztviselők Otthona ünnepi külsőségek között felavatta új otthonát, amely a Petőfi Sándor-sugárút 6. szám alatti ház egyik felét foglalja el. Meglátogattuk az otthont, ahol hajlékot kapott a szegedi tisztviselők társadalmi élete.

Az alkalmazott, aki esengetésünkre ajtót nyit, egy tágas terembe vezet, amelyről nemsokára kiderül, hogy az otthon *társalgója*. Az izlésesen berendezett terem rá is szolgál erre az elnevezésre, egy kis asztal körül elhelyezett borszékeken valóban *»társalgó«* társaság fogad. A társaság tagjai közül *Hauer Jenő*, az egyesület igazgatója és *Kóré András*, a háznagy készséggel kalauzol végig az új Otthon — mindnyájuk személfénye — helyiségein.

— Van itt kérem minden — mondja a lelkes igazgató —, amire csak egy szórakozni akaró tisztviselőnek szüksége van.

S már vezet is, először az *olvasóterembe*, amely az új otthon legnagyobb helyisége, nagy ablakokkal, világos falakkal és az egész hosszúságát elfoglaló zöldposztos asztalon ott látjuk az összes szegedi és minden valamire való magyar napilap friss számát; de külföldi: angol, francia, olasz, német folyóiratok is sorakoznak a zöld posztón. Az asztal körül pedig olvasásba merült, vagy halkan társalgó tagok ülnek, a világ eseményeit mérlegelő csendes elmélyedéssel.

Kalauzaink ezután a *könyvtárba* vezetnek. Erről megtudjuk, hogy 2500 kötet könyvet számlál, hogy most készülnek a régi könyvszekrényeket újjákkal, modernekkel fölcserélni és hogy a könyveknek mind a helybeli, mind az otthoni használatára jogosult minden tag, anélkül, hogy ezért külön díjat kellene fizetni. A könyvtár mellett kisebb szoba következik, apró kerek asztalokkal, az asztalokon poháraljakkal. Ez a szoba az otthon kedélyes szótárában a *»duma-szoba«* elnevezést viseli.

— Itt szoktunk összegyűlni — világosít fel kalauzunk — három deci boraink mellett, hogy megbeszéljük ügyes-bajos dolgainkat.

Az apró asztalok mellett tereferélgető csoportok foglalnak helyet a *beszélgetésszobák*ban, ahol azt vesszük ki, hogy bizony *a még mindig reánkaldt tisztviselői fizetésekről* folyik a diskurzus.

Az otthon utolsó helyisége a *játékszoba*.

— Makkból husz és takarok! — hangzik a kártyázók csoportjából. A felkiáltást a kibicelve szivarozók halk moraja követi. Amott sakkoznak a tagok, — a játékszobát a játék valóban otthonias izgalma tölti be, mint ahogyan otthonias ennek az Otthonnak egész légköre.

Miközben ismét a társalgó felé igyekszünk, hogy megtekintsük az otthon egyik »jobb időkbel« való büszkeségét, egy valódi *Nyilas-festményt*, — megérkezik *Poós Pál*, az egyesület főtitkára, aki